

Omistinpa kauan sitten
papukaijakaunokaisen,
oikein sievän lintukuoman.

Osasiko se puhua?
Vaisusti sen kieli lauloi,
ja vaikka koulutin kovasti,
ei vain oppi päähän mennyt,
sanaa yhtä se vain toisti.
Siltä jos jotain kysäisi,
vastaus aina kuului: "Kyllä!"

Sattui sitten aamuyöllä
varas pääsemään sisälle,
papukaijan vain herätti.
Siitä kaija rääkymähän,
varas säikähti pahasti,
kysyi sitten röyhkeästi:
"Turpiisiko nyt haluat?"
Siihen kuului vastaus: "Kyllä."
Lintu sai mitä halusi.

Sairaalaan nyt lintu joutui,
sanan uuden siellä oppi,
sitten kyydittiin kotihin.

Koitti jälleen yöhyt uusi,
varas tunki taas sisälle,
papukaijalta kysäisi:
"Saitko eilen tarpeeksesi?"

Vähän aikaa lintu mietti,
viimeisen hän lyönnin muisti,
siihen johtaneen sanankin.
Sanaa lienee välttäminen.
Niinpä huoneessa kajahti
sana päivällä opittu,
uusi aivan käyttämätön.
"En", näin lausui rohkeasti
papukaija tietämätön.

Niinpä sai taas turpihinsa
kaija varkahan kädestä,
eikä ollenkaan tajunnut,
mikä lienee pieleen mennyt ...